ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରେମ ଲତା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ମେସର୍ସ ଇଶର ଦାସ ଚମନ ଲାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଜାନୁଆରୀ 10, 1995

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940 -ଧାରା 20 -ଏକ ଅଣ ପଞ୍ଜିକୃତ ସଂସ୍ଥାର ସହଭାଗୀତା ଦଲିଲରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି-ଧାରା 20 ଅଧୀନରେ ମକଦ୍ଦମା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ।

ଭାଗିଦାରୀ ଅଧିନିୟମ, 1939 -ଧାରା 69 (3) -ଯଦି ଏକ ଅଣପଞ୍ଜିକୃତ ସଂସ୍ଥାର ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲରେ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥାଏ, ତେବେ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନୁହେଁ ।

ଜଣେ ଆଇ.ଡି. ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ 13.12.65ରେ ଏକ ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅଣ ପଞ୍ଜିକୃତ ସଂସ୍ଥା ଗଠନ କରିଥିଲେ ।6.3.78 ରେ ବଡ଼ ପୁଅର ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଭାଗିଦାରୀ ସଂସ୍ଥା ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ଆବେଦନକାରୀ, ବିଧବା ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କଥିତ ପୁଅ, ପୂର୍ବତନ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କୁ, ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ, ସଂସ୍ଥାର ହିସାବ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ହିସାବ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲର ଧାରା 16 କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିବାଦକୁ ନାମିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବିବାଦକୁ ପଠାଇବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940ର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ ।

ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଭାଗିଦାରୀ ଅଧିନିୟମ, 1939 ର ଧାରା 69 (1) ଏବଂ (3) ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ବାଦ ଦେଇଛି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 69 (3) (a) ଧାରା 69 (1), (2) ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ (3) ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲର ଧାରା 16 କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାକୁ

କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନଥିଲା, ତେଣୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କର ଆବେଦନ/ମକଦ୍ଦମା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଧାରା 69 (1) ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ (3) ରେ ପରିକଳ୍ପିତ 'ମୋକଦ୍ଦମା କରିବା' ରେ ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲ ଅନୁଯାୟୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ଏକ ଅଧିକାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ ଭାଗିଦାରୀ ସଂସ୍ଥାଟି ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇନଥିଲା, ତେଣୁ ଦଲିଲ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାର, ଅର୍ଥାତ୍ ଖଣ୍ଡ 16 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଇବା ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା । ତେଣୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହମତ ହୋଇଥିବା ବିକଳ୍ପ ସମାଧାନ ମଞ୍ଚ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 69 (3) (a) ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ଏକ ପଦ୍ଧତି ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଧାରା 69 ର ଉପ-ଧାରା (1) ଏବଂ (2) ଏବଂ (3) ର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶର ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଥିଲା । ଏହି ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଏବଂ ଉପୁଜିଥିବା ଭିନ୍ନତା ପାଇଁ ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲର ଖଣ୍ଡ 16 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ପଠାଇବାର ଅଧିକାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940ର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନଥିଲା । ବିବାଦକୁ ନାମିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦର ଗୁପ୍ତା ବନାମ କାଜାରିଆ ଟ୍ରେଡର୍ସ (ଇଣ୍ଡିଆ) ଲିମିଟେଡ, **[1964] 8 ଏସ.ସି.ଆର. 50 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5491/1985 ।

ସି.ଆର. ସଂଖ୍ୟା 660/1985 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 7.5.85 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧ୍ରୁବ ମେହେଟ୍ଟା, ଏସ୍.କେ. ମେହେଟ୍ଟା, ଅମନ୍ ଭଛେର ଏବଂ ପି.ଏନ୍. ପୁରୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର, କେ.ବି. ରୋହତଗୀ, ଏସ୍.କେ. ଧିଙ୍ଗ୍ରା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଅପର୍ଣ୍ଣା ରୋହତଗୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ, ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 660/85ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ 7 ମେ, 1985 ତାରିଖର ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ମେସର୍ସ ଇଶର ଦାସ ଚମନ ଲାଲ-ଭାଗିଦାରୀ ସଂସ୍ଥା ପିତା ଇଶର ଦାସ, ତାଙ୍କ ପୁଅ ଚମନ ଲାଲ ଏବଂ ଓମ୍ ପ୍ରକାଶଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ । 13.12.1965 ତାରିଖର ଏକ ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା, ଉପରୋକ୍ତ ଭାଗିଦାରୀ ସଂସ୍ଥା ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସଂସ୍ଥା ଭାରତୀୟ ଭାଗିଦାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 69 ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇନଥିଲା । ବଡ଼ ପୁଅ ଚମନ ଲାଲ 6.3.1978 ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ପଷ୍ଟ କାରଣ ଯୋଗୁଁ ଭାଗିଦାରୀ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା । ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ, ମୂଳ ଚୁକ୍ତିକୁ ପାଳନ କରିବା ଆଉ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ-ବିଧବା ଏବଂ ମୃତ ଚମନ ଲାଲଙ୍କ କଥିତ ପୁଅ - ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସଂସ୍ଥାର ହିସାବ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଏହା କରିନଥିଲେ, ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲର ଖଣ୍ଡ (16) କୁ ଆହ୍ୱାନ କରି, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ବିବାଦକୁ ଚୁକ୍ତିରେ ନାମିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଆୟକର ଓକିଲାତି କରୁଥିବା ମେସର୍ସ ତାରା ଚାନ୍ଦ ଏବଂ ହଂସ ରାଜ ଜୈନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବିବାଦକୁ ପଠାଇବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940, ସଂକ୍ଷେପରେ ଅଧିନିୟମ, ର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏହି ଦାବିକୁ ବିରୋଧ କରି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଭାଗିଦାରୀ ସଂସ୍ଥାଟି ଏକ ଅଣପଞ୍ଜୀକୃତ ସଂସ୍ଥା ଥିଲା, ତେଣୁ ଭାଗିଦାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 69ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ନାକଚ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଅପିଲ ଏବଂ ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ, ଶେଷରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଲେ ଯେ ଧାରା 69 ର ଉପ-ଧାରା (1) ଏବଂ ଧାରା 69 ର ଉପ-ଧାରା (3) ର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ପ୍ରୟୋଗକୁ ବାଦ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ମକଦ୍ଦମା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଧ୍ରୁବ ମେହେଟ୍ଟା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କେବଳ ଭଙ୍ଗ ହୋଇଥିବା ସଂସ୍ଥାର ହିସାବ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ

ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ଅଧିକାର ନେବା ପାଇଁ ସଂସ୍ଥାର ଭଗ୍ନରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ପକ୍ଷଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଚମନ ଲାଲ ହକଦାର ଥିଲେ । ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେମାନେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଏକ ବିକଳ୍ପ ସମାଧାନ ମଞ୍ଚ ଦ୍ୱାରା ବିବାଦର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ 16 କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଭାଗିଦାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 69 ର ଉପ-ଧାରା 3 (a), ଧାରା 69 ର ଉପ-ଧାରା (1) ଏବଂ (2) ର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି, ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଭାଗିଦାରୀ ଅଧିନିୟମର ଖଣ୍ଡ 16କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଦାୟର ମକଦ୍ଦମା ଗ୍ରହଣୀୟ ଅଟେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ସତୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 69ର ଉପ-ଧାରା (1) ଏବଂ ଉପ-ଧାରା (3) ର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶରେ ପରିକଳ୍ପିତ "ମକଦ୍ଦମା କରିବା" ରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ଅଧିକାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଯେହେତୁ ଭାଗିଦାରୀ ସଂସ୍ଥାଟି ଏକ ଅଣପଞ୍ଜିକୃତ ସଂସ୍ଥା ଥିଲା, ତେଣୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅଧୀନରେ ଉପୁଜିଥିବା ଅଧିକାର, ଯଥା, ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 16 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ପଠାଇବା, ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବାର ଅଧିକାର ଅଟେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଭାଗିଦାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 69ର ଉପ-ଧାରା (3)ର ଖଣ୍ଡ (a) ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିକାର ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅଧୀନରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ କି? ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ:

> “20. ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମା ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ - (1) ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ରାଜିନାମାର ବିଷୟବସ୍ତୁ କିମ୍ବା ଏହାର କୌଣସି ଅଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରାଜିନାମା ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ, ସେଥିରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉପୁଜିଛି, ତେବେ ସେମାନେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକେହି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରାଜିନାମା ସମ୍ପୃକ୍ତ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ, ଯେ ଏହି ରାଜିନାମା ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ କରାଯିବ ।
>
> (2) x x x x x x
>
> (3) x x x x x x

(4) x x x x x x x x, ନ୍ୟାୟାଳୟ, ରାଜିନାମାକୁ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବେ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିକଟକୁ, ରାଜିନାମାରେ ହେଉ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା, ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବେ କିମ୍ବା, ଯେଉଁଠାରେ ପକ୍ଷମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଉପରେ ସହମତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ସେହିଠାରେ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବେ ।

ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲର ଖଣ୍ଡ 16 ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ:

"16. ଭାଗୀଦାରୀ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ଏହି ଦଲିଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ବିବାଦ କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ଶ୍ରୀ ତାରାଚାନ୍ଦ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ହଂସରାଜ ଜୈନ, ଆୟକର ଓକିଲଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଭାରତୀୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940 କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା କୌଣସି ବୈଧାନିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବା ପୁନଃ ପ୍ରଣୟନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହେବେ ।

ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଧାରା 69, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣକୁ ନିଷେଧ କରେ କି?ଭାଗିଦାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 69 (3) (a) ଏହିପରି କୁହେ:

"69. ପଞ୍ଜୀକରଣ ନକରିବାର ପ୍ରଭାବ -

(1) x x x x

(2) x x x x

(3) ଉପ-ଧାରା (1) ଏବଂ (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଅଧିକାରକୁ ବଳବତ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପୃଥକ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ ମଧ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରଭାବିତ କରିବ ନାହିଁ –

(a) ଏକ ସଂସ୍ଥାର ବିଲୟ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଏକ ବିଲୟ ହୋଇଥିବା ସଂସ୍ଥାର ହିସାବ ପାଇଁ ମାମଲା ଦାୟର କରିବାର ଯେକୌଣସି ଅଧିକାରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ, କିମ୍ବା ଏକ ବିଲୟ ହୋଇଥିବା ସଂସ୍ଥାର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଆଦାୟ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର କିମ୍ବା କ୍ଷମତା; କିମ୍ବା

X X X X X X X ।"

ନିଃସନ୍ଦେହରେ,ଧାରା 69 (1) ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିନାମାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଅଧିକାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାରେ ଅଂଶୀଦାର ଭାବରେ ମାମଲା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାରେ ଅଂଶୀଦାର ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା ହୋଇଥିବାର ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ

ବିରୁଦ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା ରୁଜୁ କରିବା ପାଇଁ ନିଷେଧ କରେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦର ଗୁପ୍ତା ବନାମ କଜାରିଆ ଟ୍ରେଡର୍ସ (ଇଣ୍ଡିଆ) ଲିମିଟେଡ୍*, [1964] 8 ଏସ୍.ସି.ଆର୍. 50 ମାମଲାରେ, ଧାରା 69 ର ଉପ-ଧାରା (3) ରେ 'ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ପ୍ରକାରର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ 'ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ପନ୍ନ ଅଧିକାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏକ ଅଧିକାର । ଉପ-ଧାରା (3) ରେ 'ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ 'ବନ୍ଦ କରିବାର ଦାବି' ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ 'ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ' ଶବ୍ଦର ସାଧାରଣତାକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେହେତୁ ପକ୍ଷମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାରର ସୁବିଧା ଉଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଏହି ଅଦାଲତ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ 'ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ' ଶବ୍ଦରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ତେଣୁ ଆବେଦନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଏହିପରି କହିଥିଲେ:

> "ଆମ ରାୟରେ, ଧାରା (3) ରେ 'ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ' ଶବ୍ଦଗୁଡିକ 'ବନ୍ଦ କରିବାର ଦାବି କରିବା' ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ 'ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ' ଶବ୍ଦର ସାଧାରଣତାକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉପ-ଧାରା (1) ଏବଂ (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ଦାବି ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଧାରାରେ ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯାହାକୁ ଉପ-ଧାରା (3) ଏବଂ ଉପ-ଧାରା (4) ରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଭାବରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟତୀତ ଚୁକ୍ତିନାମାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଯେକୌଣସି ଅଧିକାରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ କୁହାଯାଇପାରେ ।"

ତେଣୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 69 ର ଉପ-ଧାରା (3) ଏବଂ (4) ଦ୍ୱାରା ଉପ-ଧାରା (1) ଏବଂ (2) ଏବଂ ଉପ-ଧାରା (3) ର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ନିଷେଧରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ବ୍ୟତିକ୍ରମକୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ ସଂସ୍ଥାଟି ଧାରା 69 ଅନ୍ତର୍ଗତ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇନଥିଲା ।

ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ, ସ୍ୱତଃ ଭାଗିଦାରୀ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ମୃତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଯାହା ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଏକ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ସଂସ୍ଥାର ହିସାବ କିମ୍ବା ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ସଂସ୍ଥାର ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦାୟ କରିବାର କୌଣସି

ଅଧିକାର କିମ୍ବା କ୍ଷମତା । ସଂସ୍ଥାର ବିଲୟ ପାଇଁ 'ମକଦ୍ଦମା କରିବାର' ଅଧିକାରକୁ, ଜରୁରୀ ଭାବରେ, ବିଲୟ ହୋଇଥିବା ସଂସ୍ଥା ସହିତ ଜଡିତ ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ କିମ୍ବା ହିସାବ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଧାରା ଲାଗୁ କରିବାର ଅଧିକାର କିମ୍ବା ବିଲୟ ହୋଇଥିବା ସଂସ୍ଥାର ସମ୍ପତ୍ତି ହାସଲ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର କିମ୍ବା କ୍ଷମତା ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ନିର୍ବିବାଦିତ ଭାବେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଚମନ ଲାଲଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀ । ତେଣୁ, ସେ ମୃତ ସାଥୀଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଭାଗିଦାରୀ ସଂସ୍ଥାରେ ଅଧିକାର ଥିଲା । ଉପଧାରା (3) (a), ଧାରା 69 ର ଉପଧାରା (1) ଏବଂ (2) ଏବଂ ଧାରା 69 ର ଉପ-ଧାରା (3) ର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତିନୋଟି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି, ଯଥା, (1) ସଂସ୍ଥାର ବିଲୟ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ; (2) ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ସଂସ୍ଥାର ହିସାବ ପାଇଁ; ଏବଂ (3) ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ସଂସ୍ଥାର ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦାୟ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର କିମ୍ବା କ୍ଷମତା । ଧାରା 69 ର ଉପ-ଧାରା (1) ଏବଂ (2) ର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକରୁ ବାଦ ଦିଆଯିବା ପରେ, ମାମଲା ଦାୟର କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 69 ର ଉପ-ଧାରା (3) କିମ୍ବା ଉପ-ଧାରା (4) ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧୃତ ବ୍ୟତିକ୍ରମଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଣି ଥରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଥା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବ୍ୟତିକ୍ରମକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ କରିବ, ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ଧାରା 69 ର ଉପ-ଧାରା (3) ଏବଂ (4) ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଭାଗିଦାରୀର ବିଲୟ ଘଟିବା ପରେ କିମ୍ବା ଶେଷ ହୋଇଗଲା ପରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଅଧିକାର, ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ସହଭାଗୀତାର ଚୁକ୍ତିନାମା ଏବଂ ସେଥିରେ ପ୍ରଣୀତ ଅଧିକାର ଅନୁସାରେ ସ୍ଥିର କରାଯିବ । ଉପ-ଧାରା (3) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ବ୍ୟତିକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଭାଗିଦାରୀ ସଂସ୍ଥାଟି ଏକ ଅଣପଞ୍ଜୀକୃତ ସଂସ୍ଥା ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଭାଗିଦାରୀର ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ଅଧିକାର ସମେତ ସେହି ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକୁ ଲାଗୁ କରିବା । ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଆମର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ହେଉଛି ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହମତ ହୋଇଥିବା ବିକଳ୍ପ ସମାଧାନ ମଞ୍ଚ, ଅର୍ଥାତ ଏକ ଘରୋଇ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ସୂଚିତ କରିବା ହେଉଛି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 69ର ଉପ-ଧାରା (3)ର ଖଣ୍ଡ (a) ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିକାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ଏକ ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ଧାରା 69ର ଉପ-ଧାରା (1) ଏବଂ (2) ଏବଂ ଉପ-ଧାରା (3)ର ମୁଖ୍ୟ ଭାଗରୁ ବାଦ ପଡ଼େ । ବିଲୟ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବାର ଅଧିକାରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗିଦାରୀର ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ଏକ ଅଧିକାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ତେଣୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ସତୀଶ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପକ୍ଷ ହିସାବ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ଭଙ୍ଗ ହୋଇଥିବା ସଂସ୍ଥାର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅସୁଲି ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରକୁ ଲାଗୁ କରିପାରିବ । ଯେତେବେଳେ ଏହା ଉପ-ଧାରା (3) (a) ରୁ ଧାରା 69 ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ, ଆମେ ଏହି ମତ ରଖୁଛୁ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିବା ସହଭାଗୀତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନିଷେଧ ନାହିଁ । ଏହିମକଦ୍ଦମା ବିଚାର କରି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନ୍ୟଥା ଧାରଣା କରିବାରେ ଆଇନର ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ।

5,000/- ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଯେହେତୁ ଆମେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛୁ, ଆମେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ତୁରନ୍ତ ନାମିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପଠାନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମେ ଆଶା କରୁଛୁ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକାରୀମାନେ ତୁରନ୍ତ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଉପରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର 6 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଶୀଘ୍ର ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ କାରଣ ଏହା ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ବିଚାରାଧୀନ ରହିଥିବା ମାମଲା ଅଟେ ।

ଏ.ଜି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।